

ПРОТОКОЛ

№ 612

гр. Варна, 18.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ТО, в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мила Й. Колева

Членове: Тони Кръстев
Десислава Г. Жекова

при участието на секретаря Нели П. Катрикова Добрева
Сложи за разглеждане докладваното от Тони Кръстев Въззивно гражданско дело № 20243100500428 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 13:40 часа се явиха:

и след спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК

Въззивникът ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ЕДНОЛИЧНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ ЕАД, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Въззиваемият М. А. С., редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от **адвокат К.К.**, редовно преупълномощена от адвокат Й. А. и приета от съда от днес.

Адв. К.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, на основание чл. 268, ал. 1 от ГПК **ДОКЛАДВА** постъпилата въззивна жалба, съобразно постановеното в разпоредително заседание Определение № 934 от 11.03.2024 година.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и е образувано по

въззивна жалба вх. № 240/02.01.2024 г. от ЗЕАД “Булстрад Виена Иншурънс Груп” против Решение № 3962/05.12.2023 г., постановено по гр.д. № 15008/2022 г. по описа на Районен съд – Варна, с което е уважен предявеният от М. А. С. иск, с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 409 КЗ, за присъждане на сумата в размер 4 695,21 лева обезщетение за имуществени вреди по договор за застраховка, клауза „Пълно каско“, на лек автомобил ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба 14.11.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Във въззивната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на съдебното решение. Въззивникът счита, че не са разгледани в тяхната цялост и съвкупност всички относими и приети писмени доказателства, което е довело до неправилен и необоснован извод за стойността на ремонта на процесния автомобил. Поддържа, че за автомобили над седем години съгласно общите условия обезщетение при частични щети се изчислява на база на експертна оценка, която не била обвързана от реално направените от собственика разходи за възстановяване на превозното средство, нито с избора на начин на отстраняване на щетите. Излага, че застрахователният договор бил сключен при избрано застрахователно покритие „Ремонт в доверен сервиз“, което е било обсъдено от ВРС. Въззиваемата страна изрично била изразила съгласие обезщетяването на вреди да става по експертна оценка. Игнорирайки тази договорка ВРС приел завишена възстановителна стойност на уврежданията. За безспорно установено посочва липсата на дозастраховане на процесния автомобил след изплащането на всяко едно застрахователно обезщетение. По процесната застрахователна полица № *****, освен процесното събитие, била заведена още една щета за застрахователно събитие, настъпило на 08.02.2022 г., по която било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 395,87 лева. Във връзка с това застрахователно събитие ищецът инициирал гр. д. № 2408/2022 г. по описа на Районен съд Варна, завършило с решение, с което било присъдено допълнително застрахователно обезщетение в размер на 8 861,38 лева, поради което с тези суми счита, че следва да се намали застрахователната сума. Това не било отчетено при постановяване на решението. Съдът не е взел предвид постановяването и влизането в сила на съдебни актове по други преюдициални по отношение на настоящото съдебни производства. За неправилно била разпределена доказателствената тежест по отношение на направените възражения за изплатените обезщетения, тъй като не била указано на застрахователя, че не представя доказателства за платеното застрахователно обезщетение. Поради неоснователност на главната искова претенция, счита за неоснователна и претенцията за законна лихва с оглед акцесорния ѝ характер. В заключение, с въззивната жалба моли за отмяна на първоинстанционния акт и произнасяне с решение, с което да бъдат отхвърлени изцяло предявените искове като неоснователни. Претендира направените разноски по делото за двете инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК въззиваемата страна М. А. С. депозира

отговор, с който моли жалбата да бъде оставена без уважение, тъй като решението на ВРС било правилно и законосъобразно. Възражава, че клаузата, уреждаща, че дължимата стойност за ремонт на уврежданията следва да се определи, съгл. чл.1 от Раздел V „Обезщетяване на МПС над 7г." от Общите условия на застрахователния договор, т.е. начина на определяне на обезщетението се изчислява на база експертна оценка, е нищожна, съгласно чл. 26, ал.1 от ЗЗД, като противоречаща с повелителните законови норми на Кодекса за застраховането и била своевременно оспорена от ищеца. Посочва, че в процесния случай приложение следва да намери разпоредбата на чл.386, ал.2 от КЗ, според която обезщетението е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност. Въззиваемата страна счита, че размерът на реалната стойност на вредата следва да се определи по средни пазарни цени към датата на увреждането, необходима за отстраняване на щетите, т.е. в размер на 4 857.85 лева. Оспорва твърдението на застрахователя, че с изплащането на сумата в размер на 8 861,38 лева за застрахователно обезщетение, присъдено с решение № 3962/05.12.2023г. по гр.д. № 15008/2022г. на ВРС, лимитът по застрахователния договор е изчерпан, тъй като съгласно застрахователния договор автомобилът бил застрахован за сумата от 15 000.00 лева. За неоснователни счита и доводите на ответника, че обезщетението следва да се редуцира при условията на подзастраховане. Счита, че при настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение, съгласно чл.405, ал.1 КЗ, да заплати на застрахования уговореното застрахователно обезщетение в размер, определен по правилото на чл. 386, ал. 2 КЗ и по тази причина оспорва доводите на ответника, че автомобилът следва да бъде ремонтиран в доверен сервиз. Излага, че по смисъла на чл.400, ал.2 от КЗ обезщетението, следва да е еквивалентно на стойността за възстановяване на имуществото, без прилагане на обезценка, т.е. по пазарната стойност на увреденото имущество. Намира, че в конкретния случай от действителната стойност на вредите в размер на пазарната цена на ремонта – 4 857,85 лв., следва да бъде приспадната заплатената от застрахователя сума в размер на 162.64 лв., т.е. поради което счита искът за основателен и доказан по размер. В заключение, намира жалбата за неоснователна и претендира потвърждаване на решението на ВРС, както и присъждане на разноски в настоящата инстанция.

Адв. К.: Оспорвам въззивната жалба. Поддържам подадения отговор. По проекта за доклад нямам възражения. Моля да се приеме за окончателен.

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЪТ** намира, че следва да бъде обявен за окончателен проекта за доклад по делото, така както е обективизиран в Определение № 934 от 11.03.2024 година, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА за окончателен проекта за доклад по делото, обективиран в Определение № 934 от 11.03.2024 година.

Адв. К.: Няма да соча други доказателства. Представям списък на разноските, ведно с договор за правна защита и съдействие.

СЪДЪТ счете делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. К.: Считам подадената въззивна жалба за неоснователна. Решението на първоинстанционния съд е правилно, добре мотивирано и законосъобразно, и като такова ще моля да го потвърдите.

Моля да ни присъдите сторените по делото разноси.

СЪДЪТ обяви устните състезания за приключили и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения едномесечен срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:42 часа.

Председател: _____

Секретар: _____